

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1700

Decas I. Ab anno 500. ad 510.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64756)

(I.)

SÆCULUM SEXTUM,

Continens res in Ecclesia
memorabiles, quæ contigerunt ab
anno 500. ad annum Christi
600.

DECAS I.

✻ *Ab anno 500. ad 510.* ✻

501.

Uinto Sæculo revoluto,
& sexto ineunte, Syno-
di duæ celebratæ sunt
Romæ, una in Basilica
Julij, altera in Basilica
Hierosolymitana Sessoriani, in quarum
postrema damnatus est Laurentius Anti-
papa, postquam violentâ irruptione & in-
fano furore in Symmachum & justæ causæ
ejus patrocinantes multum tumultuatus
esset, Symmachus autem objecta crimina
apud Clerum Romanum ita diluit, ut de
invidia gloriosius triumpharet, cujus mo-
destiam & Sanctitatem ipse Theodoricus

A

(quod

(quod admireris in barbaro Gotho & hæretico Ariano) reveritus protectorem se potius quam persecutorem exhibuit, atque præferendum ambitioso & crudeli æmulo significavit.

Constantinopoli Anastasius Aug. populum (qui illum ut hæreticum averfabatur) de more ad Circenses ludos invitatum per satellites suos immisos trucidavit, ac tria, amplius, civium millia obtruncavit; felices illos, nisi à capite suo schismate divulsi & Acacii ipsorum antecessoris Episcopi communionem labefactati fuissent, Martyrii enim causa non defuit. Quare sibi deinceps Imperator à populo metuens, jussit ut deinceps litanias & supplicationes Evarchus cum militibus armatis sequeretur ad tumultum populi arcendum, quo potissimum ejus impium caput appetebatur.

✽(502.)✽ Hoc anno Quarta Synodus Romæ celebrata est in causa Symmachi, ejusque electio confirmata. Crimen porro, quod per calumniam Sanctissimo Pontifici inflatum fuit, colligitur ex Ennodii apologetico adulterium fuisse, quæ causa postmodum Pontificem & Synodum movit, ut juberent Episcopos omnes secum contubernales Clericos habere, vitæ suæ actionumque testes, ad similes maledico-

rum

rum calumnias amoliendas, vocanturque tales contubernales Cellulani seu Concellanei. In eadem Synodo abolita est Odoacris Heruli sanctio ne Pontifex crearetur sine Regis consensu, additum decretum de non alienandis Ecclesiæ bonis: dictum adversus Anastasium hæreticum Imperatorem anathema: Acclamatus Theodoricus, *Piissimus* vel *Sandus* licet hæreticus, quòdejus operâ non tantùm ecclesiæ tranquillitas, sed & libertas fuisset restituta. Additum denique decretum de non alienandis Ecclesiæ bonis.

Ex Symmachi Papæ Epistola ad Cæsarium Arelatensem data de Ecclesiæ possessionibus non alienandis colligi potest Ecclesiasticorum beneficiorum origo: cùm enim Clerici solerent ab Ecclesia per Episcopum mensibus singulis victûs causâ meritam stipem accipere, postea factum est, ut eorum aliquibus Ecclesiæ possessiones quoad viverent ab ipso Episcopo concederentur, quæ Beneficia dici cœperunt, eò quod (ut habet Symmachus in ea Epistola) bene meritis tantummodo ea concedi liceret.

✱(503.)✱ Rursus Romæ coacta Synodus contra Schismaticos & Symmachii

approbationem calumniantes: quibus tamen ipse ignosci impetrat.

Anastasius Imp. qui perenne Ecclesiæ bellum indixerat hoc ipso tempore vix dum à Persis Pacem auro redemerat, eandem à Barthis, qui Pontum invaserant, precio iterum mercari debuit: & cum bellis ferè continuò, novis & novis surgentibus occuparetur ab infestatione Orthodoxorum eousque abstinuit, ut si modicum quietis ab occupationibus bellicis nancisceretur rursus Ecclesiam armatus infestaret.

✱(504.)✱ Celebrata hoc anno Sexta Synodus à Symmacho in qua de Ecclesiæ bonis restituendis, actum est, quæ multi quamvis ex Regia munificentia possidebant: & Synodi sententiam quod mirum videri potest, ita Rex barbarus non ægrè tulit, ut suis quoque ea de re litteris ratam habuerit. Qui etiam sub idem tempus in magos inquire jussit, cujus criminis quoq; Senatorii Ordinis complices inventi fuere iiq; urbe expulsi, & alii Romæ igne cremati sunt.

Eodem tempore nova à Rege Vandalo Trasamundo apud Africam persecutio excitata est, qua ducenti & amplius Episcopi in Sardiniam relegati sunt: ex eo factum memorant, ut D. Augustini Corpus clam

ut

ut licuit exhumatum eam in Insulam de-
ferretur : porro inter exilio multatos
Episcopos Sanctimoniâ ac doctrinâ clarior
fulgentius Ruspinae seu Ruspensis Episco-
pus enituit.

Eximia virtutis specimen circa hæc tem-
pora exhibuit S. Galla quæ avis atavisque
Consulibus orta, & deliciis innutrita to-
tam se pauperibus impendit, & cum ado-
lescentula viro adolescente orbata esset, in
monasterium secessit, cumque ei medici
dicerent, nisi ad viriles amplexus rediret
quod calore nimio contra naturam barbam
esset habitura (uti etiam postea factum
est) elegit tamen ipsa hanc deformitatem
potius pati quam nuptiis iterum subiici, &
virile hoc onus usque ad mortem feliciter
sustinuit, quando ab apparente S. Petro ad
cœlestem gloriam evocata est.

(505.) Manlius deposito consula-
tu Romano cum conjugè Sanctioris vitæ
studio nuncium sæculo cum remisisset, ad-
mirationi & exemplo orbi fuit.

Anastasius cum finem non faceret Ca-
tholicos persequendi hoc anno Gothos
Mundone Duce Roman. Imperii ditiones
populantes propulsare armis præter mo-
rem adortus, Sabinianum Consulem in eos

immittit, qui belli aleam subire haud veritus internecone a barbaris deletur.

✱(506.)✱ Hoc anno vivere desit Genofeva Ecclesiæ Gallicanæ insigne decus.

Celebratum concilium Agathense in Gallia Narbonensi Alarico Visigothorum Rege permittente, qui hoc ipso tempore Theodosianum Codicem, visum prius ab Episcopis probatumq; per Anianum Cancellarium suum edendum curavit.

Anastasius magnâ excitatâ à populo Constantinopolitano seditione agitur, propterea, quòd in Palatio suo quædam monstra & ab imaginibus Ecclesiasticis aliena pingi curaverit: ex quo populi Religiosi zelum admireris.

✱(507)✱ Clodovæus Rex Francorum zelo Religionis movet arma contra Alaricum Visigothorum Regem Arianum, quem feliciter vincit manu suâ & occidit, Tholosâ urbe & Alarici thesauris in eâ latentibus obtentis: cui etiam singulari auxilio cœlum militare visum est, quando Engalifmam urbem oppugnaturus & ad invadendam urbem jam parato exercitu muri ejus Hierichuntinorum instar corruerunt.

Turonibus Clodovæus ab Anastasio insignia consulatus accepit & uno die Consul & Augustus salutatus est, in æde S. Martini

tini indutus tunicâ Blatteâ ac Chlamyde & diademate redimitus. Inde Parisios venit, fecitque eam regni sui sedem.

Constantinopoli rursus a populo tumultuatum est, & circus ruinâ & incendio deformatus.

Anastasius Reliquias S. Bartholomæi Apostoli Anastasiopoli, munitione contra Persas ædificata, antea Daris appellatâ, afferri curat, & ideo noctu ab Apostolo monitus, dicente, subvertisse eum custodiâ civitatis suæ, quod ut somnium ipse quidem homo Manichæus sprevit, sed osorem reliquiarum paulò post docuit eventus veritatem, Reliquias autem postea Roma excepit.

✽(508.)✽ Eluxit mira virtus S. Cæsarii Episcopi Arelatensis, quem Gothi detrusum prius in carcerem, inde Ravennam ad Theodoricum sub captivitate miserunt, à quo tamen benignè acceptus & cognita Sanctissimi Episcopi innocentiam remissus est cum magnis muneribus, quæ ipse ad pauperes alendos & redimendos captivos impendit: solitus etiam sacra vasa frangere, quæ famis ac publicæ egestatis tempore melius in pauperum manu, quam in altaribus & Basilicis nitent.

Clodovæus febre vehementer confi-

Status, à S. Severino Monasterii Agaven-
sis Abbate attactu casulæ suæ sanatur. Ideo
Childeberthus Clodovæi filius in Castro
Nantoniensi, ubi vir sanctus postmodum
expiravit, insigne construxit monasterium
sanati patris & grati sui animi nobile mo-
numentum.

✠(509.)✠ Alamundarus Saracenorum
Rex Arabiam & Palæstinam incurfans,
mortales innumeros captivos abduxit, qui
tamen postmodum cum omnium admira-
tione Christiana sacra suscepit.

Refert Anastasius Sinaita, cum apud Da-
masum Saracenus quidam templum S.
Theodori cum aliis viginti ingressus sa-
gittam in ejus imaginem emisisset, & dex-
trum ipsius humerum transfixisset, conti-
nuò sanguinem copiosum è vulnere efflu-
xisse, cumque nihilominus impœnitentes
Saraceni miraculum contemnerent, om-
nes paucos intra dies acerbo morbo dele-
tos esse:

Contigere & alia quædam in Saraceno-
rum grassatione per Palæstinam & Arabi-
am mirabilia circa Monachos præsertim
quorum unus à Leone contra barbaros cu-
stoditus est. Fuit ex Saracenis qui cum
S. Sabæ ferocitus insultasset, terræ hiatu

ab.

Ab anno 500. ad 600.

absorptus est, quibus signis commotus Alamundarus Christo nomen dedit.

Occidentalis Ecclesia, per hoc tempus Catholico Principe aucta est Burgundionum Rege Sigismundo, qui Alcimo Avito Episcopo Viennensi suadente perfidiam Arianam abiecit; & ut ditionem suam eadem peste purgaret, auctor Provinciæ Episcopis fuit, ut Synodum Epaunensem egerent, in qua multa ad Ecclesiasticam disciplinam utilia sancita sunt.

✽(510.)✽ Boëtius hujus anni Consul postquam annis 22. Athenis commoratus esset, Aristotelis opera quæcunque nanciisci potuit, latinitati donavit, & multa insuper suo ingenio elucubravit, de litteris litterarumque Sectatoribus optimè meritus.

DECAS II.

✽ *Ab anno 510. ad 520.* ✽

511. **M**Acedonius Constantinopolitanus Episcopus ab Anastasio Aug. in exilium eijcitur, & additur poenæ calumnia quasi ad Nestorianam hæresin adstruendam eloquii Sacri contextum immutasset; depositio autem hæc & relegatio

A 5

tio